

Creația universului și a omului: semnificații contemporane (Geneza 1-2)

O. Baban

O revelare a planului divin: oamenii sunt ființe după chipul lui Dumnezeu

Creația reprezintă un mare și glorios început, începutul tuturor începuturilor. Relatarea din Geneza începe chiar cu aceste cuvinte: „La început Dumnezeu a creat...” (Gen. 1:1). Toate au un capăt, au un început. Numai Dumnezeu este în afara și dincolo de aceste margini, El este din veșnicii. El transcende istoria, creația, timpul, orice limită. El există înafara limitelor, precum și în interiorul lor, atunci când dorește. El a creat viața, în general, dar în mod special ființele superioare, îngerii și oamenii. În ce fel se poate spune că oamenii au fost creați mai pe sus de îngeri, deși pare să fie exact invers (citiți și Evrei 1-2).

PARALELE SEMNIFICATIVE ÎN NT

Un al doilea început în istorie, extraordinar prin consecințe, și de aceeași mărime cu evenimentul creației, este Întruparea lui Hristos – nașterea Fiului divin, Domnul nostru. De aceea, evangheliile celor doi apostoli ai lui Isus, Ioan și Matei încep prin asemănare evidentă cu Geneza. Apostolul Ioan scrie în mod asemănător cu Geneza 1:1, „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu...” (Ioan 1:1). Apostolul Matei începe cu listă de genealogii ca în listele din Geneza: „Cartea genealogiei lui Isus Hristos (*biblos geneasōs Iēsou Hristou*), fiul lui David, fiul lui Avraam. 2. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui...” (Mat. 1:1-2). Cu ocazia aceluși început, Creatorul a intrat în creația Sa, a venit într-o ale sale, la ai săi – ca să îi mântuiască. De atunci încolo, Sfânta Treime este și deasupra întregii creații, dar și în interiorul ei, prin întrupare.

DOUĂ RELATĂRI SUCCESIVE DESPRE GENEZA

În Geneza 1 și în Geneza 2-4 avem două relatări despre Creație, prima este generală, și Dumnezeu este numit Elohim, iar a doua este mai focalizată pe istoria omului, iar aici Dumnezeu este numit Yahweh (Iehova). Prima privește la toate cele șapte zile ale creației, cu ziua de odihnă inclusă în ele, iar cea de-a doua se concentrează pe ziua a 6-a și pe cele care au venit după ea. Ziua de odihnă nu este menționată, dar ar putea fi undeva între capitolul 2 și capitolul 3, după crearea Evei și porunca despre Pomul cunoștinței binelui și răului, înainte de ispitirea șarpelui (în momentul ispitirii șarpelui, lucrurile nu mai puteau fi numite „bune”, în întregimea lor, ca în ziua de odihnă).

NATURA LUI DUMNEZEU ARĂTATĂ ÎN CREAȚIE

Dacă privim la creație, în sine observăm, că totul începe cu menționarea lui Dumnezeu. El este activ. Orice început bun îl are la bază pe Dumnezeu și acțiunile Lui, și planurile Lui.

Apoi vedem că Duhul lui Dumnezeu ține în control apele, întunericul, întrecul potențial al lucrurilor care vor fi. Și începutul Bisericii este făcut prin venirea Duhului Sfânt. Nu există nici o lucrare fără binecuvântarea, fără revărsarea și fără controlul Duhului Sfânt.

Zilele creației ne comunică fiecare, câte ceva important pentru orice început bun. Începuturile bune se bazează pe Dumnezeu. Se bazează pe deosebirea între lumină și întuneric (Dumnezeu este cel ce dă lumina și definește lumina și întunericul, binele și răul). El a creat lucrurile în perechi, în diversitate și în ordine. El a creat mai întâi mediul de existență, apoi locuitorii – sau beneficiarii mediului. Așa a făcut pentru soare și lună și stele, pentru păsări și pești, pentru animale – și pentru om, în final. Pentru om El a creat mai întâi Edenul, în întregime ca pe o grădină special amenajată pentru exercitarea atribuțiilor de început ale omului. Ideea de progresie, de echilibru, de diversitate și distincției a funcției și a formelor este esențială creației.

Dumnezeu a creat apoi prin cuvânt, prin puterea cuvântului Său. Cine vrea începuturi bune trebuie să privească la calitatea comunicării, a planificării, a cuvintelor. Constituția unei țări este importantă, declarația de intenție este importantă, actul de constituire a unei firme, jurămintele de la începutul unei căsătorii. Cuvintele noastre sunt importante pentru că în mod similar și cuvintele lui Dumnezeu au fost importante – și sunt, iar cuvintele noastre sunt făcute să se asemene cu cuvintele Lui.

ASEMĂNAREA DINTRE DUMNEZEU ȘI OM

Aici, creația are o însemnătate aparte. Dintre toate ființele, posibil și îngerii, omul este singurul creat să fie după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. De aceea, chemarea lui este foarte înaltă. Să îl reprezinte și să îl exprime pe Dumnezeu în creație. Nu vom putea fi liniștiți și împliniți până nu îl vom reflecta cu credincioșie pe El, în sfințenie, în bunătate, în dragoste, în fermitate pentru bine și împotriva răului, etc.

Dumnezeu îi omului ocazia să participe, prin familie, la crearea vieții, la nașterea de oameni. Aici omul se aseamănă cu Dumnezeu. În alt fel însă, prin existența celor două genuri, feminin și masculin, omul se aseamănă cu multe din vietățile animale. Cu toate acestea, el naște ființe superioare, oameni care se aseamănă cu Dumnezeu, nu alte animale. În același timp, omul este chemat la o viață socială, în comunitatea dragostei, așa cum Sfânta Treime trăiește în comuniunea iubirii. Acest lucru depășește total sfera asemănării cu animalele. Fiind creat în perechi am putea spune, totuși, că omul se aseamănă mai mult

cu Dumnezeu, decât cu animalele. În final, Domnul Hristos ne spune că oamenii nu se vor mai căsători, ci după înviere ei vor fi ca îngerii. Atunci va rămâne doar comuniunea dragostei și prieteniei, și a curăției, în numele lui Hristos.

Familia, astfel, este proiectul lui Dumnezeu. Astăzi ea nu mai este o instituție perfectă, ea a fost creată în Eden, dar continuă să existe în afara Edenului. Meritele ei însă sunt incontestabile, ea este soluția lui Dumnezeu împotriva singurătății, în favoarea relației și echilibrului psihic și social, în favoarea continuității vieții, în favoarea educației, care începe în familie, în favoarea mântuirii care vine printr-o familie cu o mamă și un fiu (fecioara Maria și Hristos)...

IMPORTANȚA CONTEMPLĂRII ȘI A EVALUĂRII

În final, creația ne atrage atenția că Dumnezeu evaluează totul. De fiecare dată când crează ceva, El spune că „era bun”. Orice început bun va trebui să țină seama de evaluările lui Dumnezeu.

În orice început, dacă dorim să fie unul bun, ar trebui să ținem seama de asemănarea noastră cu Dumnezeu și de modelul lui Dumnezeu arătat în creație. Conform Bibliei, noi nu ne putem găsi liniștea decât în prietenie de Dumnezeu, în asemănare cu El. Prezintă-ți planurile lui Dumnezeu, încredințează-le Lui, fii conștient de suveranitatea Lui. Caută asemănarea cu El: acționezi în mod planificat? Ești bine informat și pozitiv, etic? Ai ordine logică în ceea ce faci? Există consultare în inițiativele tale? Există evaluare și verificare? Există odihnă? Există continuitate? Ce faci tu și cum îi implică sau solicită pe ceilalți? Lucrezi în echipă?

APLICAȚII:

Crezi că putem învăța principii din creația lui Dumnezeu și să le aplicăm în proiectele noastre? De ce da și de ce nu? Există anumite limite?

Pune pe hârtie planuri și proiecte pentru anul acesta. De care din principiile arătate de Dumnezeu la creație crezi că ai nevoie?

Asigură-te că ai loc în planurile tale pentru creștere progresivă, pentru diversitate și colaborare.

Asigură-te că ai loc în planurile tale pentru odihnă și evaluare.

Cât de important este pentru tine faptul că ai fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ca să îl reprezinți și să poată acționa în lume prin tine?